

[V. Buhl.]

holde den nuværende Tilstand, hvor Politiet ikke blot er spaltet i Statspoliti og kommunalt Politi, men hvor det kommunale Politi igen er delt op i lige saa mange Korps, som der er By- og Amtskommuner. Som den højtærede Justitsminister allerede har nævnt, blev Spørgsmaalet i 1926 af en Kommission besvaret derhen, at den nuværende Spaltning har vist sig principielt uholdbar og praktisk uheldig, og der blev i Betænkningen givet gode Grunde for dette Standpunkt, Grunde, der mandede ud i den Betragtning, at et Enhedspoliti aabner Mulighed for et bedre og et mere rationelt politimæssigt Arbejde. Og det maa selvsagt være denne Side af Sagen, som det i første Række kommer an paa, naar man skal fastlægge Politiets Forhold.

Det moderne Trafikvæsen, de moderne Meddelelsesmidler rykker os jo alle tættere sammen og giver derved en Enhedsordning forøget Betydning. Hertil kommer hele den polititekniske Udvikling, Udnyttelse af alle de Hjælpemidler, Politiet i vore Dage raader over. Ogsaa i saa Henseende er en Centralisation af den allerstørste Betydning, og man kan paa mange andre Omraader ved en Enhedsordning styrke Politiets Muligheder for at løse de Opgaver, som det nu engang har at varetage. Jeg er ganske enig med den højtærede Justitsminister i, at man ved en saadan Ordning i langt højere Grad kan sikre den rette Fordeling af Personalet, en bedre Uddannelse af Personalet og sikkert ogsaa en rigtigere Tilgang til Personalet end den, der undertiden nu finder Sted. Man vil baade politimæssigt og økonomisk kunne gruppere Politiet hensigtsmæssigere Landet over. Man vil kunne give det en bedre Udrustning og dermed ogsaa faa en bedre Udnyttelse af Korpset. Man vil sikkert tillige derigennem kunne faa et bedre Samarbejde, baade mellem de forskellige Dele af Politiet, mellem Politikredsene indbyrdes og mellem de enkelte Politimænd indbyrdes med Hensyn til de Opgaver, de har med at gøre. Kort sagt — en Enhedsordning vil give de bedste Betingelser for, at Politiet kan optræde med den Hurtighed, den Handlekraft, den Indsigt og Forstaaelse, som maa kræves paa dette Omraade. Der er for mig heller ingen Tvivl om, at ikke blot hele Efterforskningsarbejdet vil lettes og sikres i høj Grad, men jeg tror tillige, at det i spændte Situationer — og vi har jo Erfaring for, at saadanne kan opstaa ved givne Lejligheder — vil falde lettere at haandhæve Ro og Orden, naar det er et samlet og et i Forvejen dertil

bestemt Korps, der skal tage Affære, naar det er Folk, der kommer, om jeg saa maa sige, i deres lovlige Ærinde, og ikke kommunale Betjente, som man henter fra den anden By.

Jeg er ligesom den højtærede Justitsminister af den Opfattelse, at man ikke af Hensyn til den Tilknytning, der er mellem Befolkningen og det kommunale Politi, og som jeg erkender har sine Fordele, skal vige tilbage for at gennemføre en Enhedsordning. Jeg har den Tro, at man ogsaa under en saadan Ordning meget vel vil kunne opretholde en god Forstaaelse og naturlig Føling mellem Politiet og Befolkningen. Endelig er det jo da ogsaa saaledes, at naar Ordningen gennemføres, bliver det de samme Mænd, der fortsætter, og man maa da kunne gaa ud fra, at de fortsætter med den samme Indstilling over for Befolkningen, som de hidtil har haft. Jeg nærer ikke ringeste Tvivl om, at denne Indstilling vil leve videre ogsaa inden for et Statspoliti. Det gælder om Statens Tjenestemænd i det hele taget, hvor de arbejder Landet over, at de paa alle Felter meget vel har forstaaet at komme i et godt Forhold til Befolkningen, og det vil utvivlsomt ogsaa blive Tilfældet paa dette Felt.

I øvrigt vil man jo, som det ogsaa er nævnt, fremdeles i udstrakt Grad lægge Ledelsen og Ansvarer i den daglige Gerning ud i de enkelte Politikredse, selv om der nu gives Politiets øverste Myndigheder en udvidet Myndighed i forskellige Henseender. Den højtærede Justitsminister har i saa Henseende henvist til Retsplejelovens § 114 og peget paa de Ændringer, der her finder Sted. Efter min Opfattelse er det, man her har foreslaaet, sikkert det mindste, man i dette Forhold kan nøjes med. Om det, der nu er foreslaaet, vil vise sig tilstrækkeligt til i det lange Løb at sikre det Kræfternes Sammenspil, som Forholdene kræver, og som jo er et Hovedformaal for hele Reformen, vil den kommende Tids Erfaringer belære os om; jeg skal ikke komme længere ind paa det i Øjeblikket ud over de Bemærkninger, jeg her har gjort.

Hele Forslaget til den nye Ordning har jo vakt Uro og Ængstelse inden for Dele af Personalet. Der er kommet Tegn frem, som tyder paa, at der ikke blandt de forskellige Grene af Personalet er den Kontakt og den Forstaaelse indbyrdes, som naturligt burde være til Stede. Det er beklageligt, at det er saadan, og det kan i Virkeligheden kun være en Grund mere til, at man nu søger gennemført en Enhedsordning. Jeg kan meget vel forstaa, at en saa gennemgribende Nyordning som den, der her er Tale om,